

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 99.585 van 9 oktober 2001
in de zaak A. 93.991/XIV-3960.**

In zake : XXX,
 wonende te B.,
 G. L.straat 130

tegen :

1. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

DE VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van XXX nationaliteit, op 26 juli 2000 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 mei 2000 tot bevestiging van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 21 september 1999 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de beschikking van 17 augustus 2000 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de kennisgeving van dat verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 28 mei 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 20 juni 2001;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat Fr. DACHE, die verschijnt voor de verzoekende partij, van Adjunct-adviseur K. BRUYNINCKX, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Adjunct-auditeur M. STERCK;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. XXX bezit de XXX nationaliteit en is op 22 augustus 1999 in België binnengekomen waar hij zich op 23 augustus 1999 vluchteling heeft verklaard.

1.2. Op 21 september 1999 wordt aan verzoeker een beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken tot weigering van verblijf betekend.

1.3. Op 31 mei 2000 bevestigt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken tot weigering van verblijf van 21 september 1999. Dit is bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt :

“Betrokkene werd verhoord op 24 november 1999 op de zetel van het Commissariaat-generaal, bijgestaan door een tolk, die de A. taal machtig is.

Volgens zijn verklaringen zou betrokkene, die een etnische A. uit K. (XXX) beweert te zijn, eind maart 1998 samen met zijn moeder, grootvader, broer en zus thuis weggevlucht zijn toen hij S. ordetroepen zag oprukken in de richting van zijn woonplaats, R. (gemeente G.). Van op de heuvels rondom zijn dorp zou betrokkene gezien hebben dat ook zijn huis door de S. in brand zou zijn gestoken. Daarop zou hij met zijn naaste familieleden naar S. (A.) gevlucht zijn, waar hij ruim een jaar onderdak gekregen zou hebben bij een familie. Betrokkenes vader zou sinds begin 1998 zijn toegetreden tot het K.B.. Op aanraden van zijn moeder en grootvader zou betrokkene half augustus 1999 alleen verder gereisd zijn richting België, waar hij op 23 augustus 1999 het statuut van vluchteling aanvraagde. In zijn antwoord van 29 maart 2000 op een schriftelijke vraag om inlichtingen van het Commissariaat-generaal stelde betrokkene momenteel niet naar K. te kunnen terugkeren uit schrik voor geweldplegingen door S. paramilitairen.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat betrokkene tijdens zijn verhoor op het Commissariaat-generaal blijft volhouden dat hij in 1981 is geboren en op dat moment dus

18 jaar oud was, terwijl uit informatie van de Dienst Vreemdelingenzaken naar aanleiding van een botonderzoek (dd. 23 augustus 1999) zonder enige twijfel blijkt dat hij toen amper 14 jaar oud was.

Voorts dient te worden vastgesteld dat betrokkene in zijn opeenvolgende verklaringen geen enkel concreet feit of element heeft aangehaald waaruit kan worden afgeleid dat hij bij zijn eventuele terugkeer naar K. momenteel het risico loopt om persoonlijk en systematisch te worden vervolgd zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie. Hierbij dient erop gewezen te worden dat de politieke situatie in betrokkenes beweerde geboortestreek sinds zijn vertrek naar België fundamenteel gewijzigd is waardoor de door hem ingeroepen vrees omwille van de algemene S. repressie en geweldplegingen ten aanzien van de A. gemeenschap in K. momenteel niet meer actueel is. Overeenkomstig Resolutie XXX van de V.N.-Veiligheidsraad, dd. 10 juni 1999, hebben de S. troepen zich immers teruggetrokken uit K. en werd de regio onder internationaal toezicht en bestuur geplaatst. Hierbij aansluitend dient er bovendien op gewezen te worden dat de internationale gemeenschap ernstige inspanningen levert om de rust en orde in K. te herstellen met het oog op de normalisering van het dagelijkse leven en het garanderen van veiligheid voor alle K. burgers.

Tenslotte kan nog vermeld worden dat het feit dat betrokkenes huis in K. zou zijn afgebrand een probleem van louter socio-economische aard is en derhalve niet onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie ressorteert.

Uit wat voorafgaat blijkt dat de aanvraag van betrokkene kennelijk ongegrond is, omdat de vreemdeling geen gegevens heeft aangebracht dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Wat er ook van zij, betrokkene heeft niet aangetoond dat de gemachtigde van de Minister zijn appreciatiebevoegdheid heeft overschreden door hem het verblijf op het grondgebied te weigeren. In elk geval, de Commissaris-generaal ontwaart geen ernstige en aantoonbare gronden die laten geloven in een risico van schending van de Conventie van Genève in geval van verwijdering van betrokkene. Bijgevolg bevestigt de Commissaris-generaal de verblijfsweigering besloten door de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken op 21 september 1999.

De Commissaris-generaal meent dat de betrokken vreemdeling in de huidige omstandigheden mag worden teruggeleid naar de grens van het land dat hij ontvlucht is, en waar, volgens zijn verklaring, zijn leven, zijn fysieke integriteit of zijn vrijheid in gevaar zou verkeren.

De Commissaris-generaal vestigt de aandacht van de Minister van Binnenlandse Zaken op het feit dat de betrokkene krachtens zijn/haar nationale wet minderjarig is en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, kan worden toegepast op de betrokkene. ”.

2. Over de ontvankelijkheid van het beroep.

2.1. Overwegende dat de Minister van Binnenlandse Zaken in zijn nota met opmerkingen een exceptie van onontvankelijkheid opwerpt met betrekking tot de bevestigende beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen; dat de Minister zijn verweer enkel noodzakelijk acht voorzover het bevel om het grondgebied te verlaten wordt aangevochten;

2.2. Overwegende dat op grond van artikel 63/5 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, tijdens de termijn waarbinnen men een dringend beroep kan instellen bij de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, alsmede tijdens de duur van het onderzoek van dat beroep, alle maatregelen tot verwijdering van het grondgebied die zijn genomen ten opzichte van de vreemdeling, worden geschorst; dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dient beschouwd te worden als tegenpartij wat betreft de bevestigende beslissing tot weigering van verblijf, die de beslissing tot weigering van verblijf van de Minister van Binnenlandse Zaken volledig opsloort; dat de Minister van Binnenlandse Zaken dient beschouwd te worden als tegenpartij met betrekking tot de verwijderingsmaatregel ten gevolge van de beslissing tot weigering van verblijf;

3. Over de gegrondheid van het beroep.

3.1. Overwegende dat verzoeker als enig middel aanvoert :

“A. SCHENDING VAN DE MOTIVERINGSPLICHT EN FOUTIEVE FEITELIJKE GRONDSLAG

Schending van de wet van 29.07.1991 (uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen) en van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, die expliciet stipuleren dat de administratieve beslissingen met redenen omkleed worden.

Probleem van de feitelijke motivering

Om te kunnen beslissen dat een aanvraag ‘kennelijk ongegrond is», moet de administratieve overheid zich steunen op als vaststaande beschouwde elementen. Als de administratieve overheid maar twijfels heeft over de feiten die van belang zijn voor de aanvaarding of weigering van de asielaanvraag, dient zij de twijfels op te heffen door het voeren van een onderzoek ten gronde (Raad van State, arrest WUMBA, nr 57.531 van 16.01.1996, arrest MIAH, nr 58.886 van 27.03.1996, arrest nr 58.957, van 29.03.1996).

In casu, schrijft het Commissariaat - Generaal :

‘(...) Volgens zijn verklaring zou betrokkene, die een etnische A. uit K. (XXX) beweert te zijn, eind maart 1998 samen met zijn moeder, grootvader, broer en zus thuis weggevlucht zijn toen hij S. ordetroepen zag oprukken in de richting van zijn woonplaats, R. (gemeente G.). Van op de heuvels rondom zijn dorp zou betrokkene gezien hebben dat ook zijn huis door de S. in brand zou zijn gestoken. Daarop zou hij met zijn naaste familieleden naar S. (A.) gevlucht zijn, waar hij ruim een jaar onderdak gekregen zou hebben bij een familie. (...)’(zie stuk I).

De heer XXX laat opmerken dat hij nooit beweerd heeft dat hij uit zijn dorp wegvlochtte in maart 1998 maar wel in maart 1999.

Op punt 24 van de ondervraging van de Algemene Directie van de Dienst Vreemdelingenzaken (zie stuk 4), wordt vermeld :

‘Land waar de reis is aangevangen K. Maart '99’

De beslissing tot weigering van verblijf, die op 21.09.1999 door de Algemene Directie van de Dienst Vreemdelingenzaken werd genomen, preciseert :

‘Betrokkene verklaart dat het dorp waarin hij woonde in 03/1999 werd aangevallen door het S. leger. Hij zou samen met zijn familieleden zijn gevlucht (...)’(zie stuk 3).

In zijn brief van 28.03.2000 aan het Commissariaat - Generaal, schrijft de heer XXX :

‘J'ai quitté le K. à la fin du mois de mars 1999, pour des raisons d'insécurité de ma vie. En mars 1999, les forces paramilitaires s. et de la police ont commencé une campagne de terreur, de violence et de massacre contre la population civile de notre région (R. e K.) ou mon village de R. est inclus (...)’ (Zie stuk 5)

(vrije vertaling : ‘Ik heb K. verlaten einde maart '99, om redenen van onveiligheid van mijn leven. In maart 99 hebben de S. politie en paramilitaire machten een terreur-, geweld- en moordcampagne ingezet tegen de burgerlijke bevolking van onze streek (R. e K.), waar mijn dorp R. ligt’).

Alle documenten komende uit de Algemene Directie van de Dienst Vreemdelingenzaken of van de Heer XXX tonen duidelijk aan dat de heer XXX nooit heeft beweerd dat hij K. verliet in maart 1998, maar wel in maart 1999.

Vervolgens heeft de heer XXX nooit kunnen beweren dat hij meer dan een jaar in A. was gebleven, in tegenstrijd met wat het Commissariaat - Generaal in zijn beslissing vaststelt.

Er bestaat dus een ernstige tegenstrijdigheid tussen de verklaringen van de heer XXX en de elementen die door het Commissariaat - Generaal werden gebruikt als basis van de beslissing tot weigering van verblijf.

Bovendien laat de heer XXX opmerken dat de tijdens het verhoor bij het Commissariaat - Generaal op 24.11.1999 genomen nota's onleesbaar zijn zodat de nodige controle en verificatie onmogelijk zijn (zie stuk 6).

Het Commissariaat - Generaal steunt dus zich op incorrecte feiten om zijn beslissing van weigering van verblijf te motiveren.

Probleem van de leeftijd van de heer XXX

In zijn beslissing tot weigering van verblijf schrijft het Commissariaat - Generaal :

‘Vooreerst dient te worden opgemerkt dat betrokkene tijdens zijn verhoor op het Commissariaat - Generaal blijft volhouden dat hij in 1981 is geboren en op dat moment dus 18 jaar oud was, terwijl uit informatie van de Dienst Vreemdelingenzaken naar aanleiding van een botonderzoek (dd. 23 augustus 1999) zonder enige twijfel blijkt dat hij toen amper 14 jaar oud was’.

Het Commissariaat - Generaal steunt dus op één document om te beslissen dat de heer XXX amper 14 jaar oud was toen hij in België toekwam. Op geen enkel moment heeft de heer XXX de gelegenheid gekregen om dit document te betwisten. Er bestaan toch verschillende elementen die de resultaten van dit onderzoek kunnen veranderen, o.a. bepaalde ziekten, enz. Er werd nooit rekening gehouden met deze eventuele elementen.

Vanaf het begin heeft de heer XXX gezegd dat hij op 16.04.1981 geboren was (en niet in 1985) en dat hij dus 18 jaar oud was.

Er bestaat dus nu nog een twijfel over de exacte leeftijd van de heer XXX.

Het Commissariaat - Generaal heeft dus zich gesteund op een twijfelachtig element om zijn beslissing tot weigering te motiveren.

Het is echter zo dat als de administratieve overheid gewoon twijfels heeft over de feiten die van belang zijn voor de aanvaarding of weigering van de asielaanvraag, zij de twijfels dient op te heffen door het voeren van een onderzoek ten gronde (Raad van State, arrest WUMBA, nr 57.531 van 16.01.1996, arrest MIAH, nr 58.957, van 29.03.1996).

B. SCHENDING VAN HET ALGEMENE PRINCIPE VOLGENS HETWELKE DE ADMINISTRATIEVE OVERHEID EEN BESLISSING MOET NEMEN NA KENNIS TE HEBBEN GENOMEN VAN ALLE IN CASU PERTINENTE ELEMENTEN

In zijn beslissing, schrijft het Commissariaat - Generaal (zie stuk 1) :

‘Voorts dient te worden vastgesteld dat betrokkene in zijn opeenvolgende verklaringen geen enkel concreet feit of element heeft aangehaald waaruit kan worden afgeleid dat hij bij zijn eventuele terugkeer naar K. momenteel het risico loopt om persoonlijk en systematisch te worden vervolgd zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie. Hierbij dient erop gewezen te worden dat de politieke situatie in betrokkenes beweerde geboortestreek sinds zijn vertrek naar België fundamenteel gewijzigd is waardoor de door

hem ingeroepen vrees omwille van de algemene S. repressie en geweldplegingen ten aanzien van de A. gemeenschap in K. momenteel niet meer actueel is. Overeenkomstig Resolutie XXX van de V. N. - Veiligheidsraad, dd. 10 juni 1999, hebben de S. troepen zich immers teruggetrokken uit K. en werd de regio onder internationaal toezicht en bestuur geplaatst. Hierbij aansluitend dient er bovendien op gewezen te worden dat de internationale gemeenschap ernstige inspanningen levert om de rust en orde in K. te herstellen met het oog op de normalisering van het dagelijkse leven en het garanderen van veiligheid van alle K. burgers'.

Om de beslissing te kunnen nemen dat een aanvraag kennelijk ongegrond is, moet de administratieve overheid alle elementen van het dossier, en niet alleen de nadeligere elementen in acht nemen.

In casu, houdt het Commissariaat - Generaal geen rekening met de werkelijkheid ter plaatse.

Er moet opgemerkt worden dat het Commissariaat - Generaal niet vaststelt dat de veiligheid van de K. burgers gegarandeerd wordt. Integendeel het Commissariaat - Generaal spreekt van de 'ernstige inspanningen van de internationale gemeenschap om de rust en orde in K. te herstellen met het oog op de normalisering van het dagelijkse leven en het garanderen van veiligheid van alle K. burgers'.

Zodoende herkent het Commissariaat - Generaal quasi expliciet dat rust en orde in K. nog niet gegarandeerd worden, met als gevolg dat de veiligheid van de K. burgers helemaal niet zeker is.

Bovendien blijkt uit verschillende verslagen en artikels van personen die ter plaatse zijn kunnen gaan, dat de situatie ver van stabiel is en dat vrede in deze regio helemaal niet hersteld wordt.

Men mag ook niet uit het oog verliezen dat zelfs leden van de internationale machten soms het doelwit zijn van aanvallen.

Op basis van deze elementen blijkt dus dat de motivering van het Commissariaat - Generaal noch duidelijk noch precies noch concreet is en dat deze motivering niet adequaat antwoordt aan de door de heer XXX voorgelegde elementen.

Vervolgens kan de motivering van het Commissariaat - generaal niet beschouwd worden als afdoende overeenkomstig artikel 62 van de wet van 15.12.1980 en artikel 3 van de wet van 29.07.1991 (Raad van State, 02.03.1993, nr 42.119, R.A.C.E. 1993, bl. 9).”;

3.2.1. Overwegende dat verzoeker verwijst naar de vaststelling in de bestreden beslissing dat hij eind maart 1998 samen met zijn familie zou weggevlucht zijn; dat verzoeker ten stelligste betwist dat hij verklaard heeft dat hij eind maart 1998 gevlucht is; dat verzoeker stelt dat hij tijdens de ondervraging op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en in zijn brief aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (CGVS) van 28 maart 2000 verklaard heeft dat hij eind maart 1999 vluchtte; dat daardoor hij ook nooit heeft kunnen beweren dat hij meer dan een jaar in A. was gebleven, en dit in tegenstrijd met wat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in zijn beslissing vaststelt; dat er vooreerst dient op gewezen te worden dat de bestreden beslissing de weigeringsbeslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken bevestigt omdat verzoekers asielaanvraag kennelijk ongegrond is; dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot dit besluit komt op grond van de volgende overwegingen :

- verzoeker blijft tijdens het verhoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen volhouden dat hij in 1981 geboren is en op dat moment dus 18 jaar oud was terwijl uit informatie van de Dienst Vreemdelingenzaken naar aanleiding van een botonderzoek (dd. 23 augustus 1999) zonder enige twijfel blijkt dat hij toen amper 14 jaar oud was,

- verzoeker heeft in zijn opeenvolgende verklaringen geen enkel concreet feit of element aangehaald waaruit kan worden afgeleid dat hij bij zijn eventuele terugkeer naar K. momenteel het risico loopt om persoonlijk en systematisch te worden vervolgd zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie,
- hierbij dient erop gewezen te worden dat de politieke situatie in verzoekers beweerde geboortestreek sinds zijn vertrek naar België fundamenteel gewijzigd is waardoor de door hem ingeroepen vrees omwille van de algemene S. repressie en geweldplegingen ten aanzien van de A. gemeenschap in K. momenteel niet meer actueel is,
- overeenkomstig Resolutie XXX van de V.N.-Veiligheidsraad, dd 10 juni 1999, hebben de S. troepen zich immers teruggetrokken uit K. en werd de regio onder internationaal toezicht en bestuur geplaatst,
- de internationale gemeenschap levert ernstige inspanningen om de rust en orde in K. te herstellen met het oog op de normalisering van het dagelijkse leven en het garanderen van veiligheid voor alle K. burgers,
- het feit dat verzoekers huis in K. zou zijn afgebrand is een probleem van louter sociaal-economische aard dat derhalve niet onder de Vluchtelingenconventie ressorteert;

dat verder de bestreden beslissing vaststelt dat volgens verzoekers verklaringen tijdens het verhoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen blijkt dat hij eind maart 1998 samen met zijn moeder, grootvader, broer en zus thuis is weggevlucht; dat uit de stukken van het dossier blijkt dat verzoeker dit inderdaad verklaarde tijdens het verhoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen; dat verzoeker stelde dat eind maart 1998 de oorlog met de S. in het dorp is begonnen; dat verzoeker verder stelde dat hij eind maart 1998 met zijn moeder, grootvader, broer en zus gevlucht is naar A.; dat zijn vader sinds eind januari 1998 bij het XXX zou zitten; dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze feiten dan ook kon vaststellen; dat in de bestreden beslissing bovendien nergens aan verzoeker ten laste wordt gelegd dat hij gedurende een jaar in A. heeft verbleven; dat verzoekers argumenten in dit verband dan ook niet relevant zijn en de wettigheid van de bestreden beslissing niet aantasten; dat verzoekers opmerking dat het verhoorverslag van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet leesbaar is, niet kan aangenomen worden; dat een controle van verzoekers verklaringen mogelijk blijkt;

3.2.2. Overwegende dat verzoeker verwijst naar de opmerking van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat verzoeker tijdens het verhoor in dringend beroep blijft volhouden dat hij in 1981 geboren is, en dus 18 jaar oud is, terwijl uit informatie van de Dienst Vreemdelingenzaken, met name een botonderzoek, blijkt dat hij amper 14 jaar oud is; dat verzoeker stelt dat hij nooit de gelegenheid heeft gehad dit document te betwisten; dat volgens verzoeker er verschillende elementen bestaan die de resultaten van dit onderzoek kunnen veranderen, onder andere bepaalde ziekten; dat met deze elementen nooit rekening werd gehouden; dat volgens verzoeker er nu nog twijfel bestaat over verzoekers juiste

leeftijd en de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich derhalve onterecht heeft gesteund op twijfelachtige elementen; dat uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoekers leeftijd zich situeert rond veertien jaar (zes maanden meer of minder); dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt die aantonen dat dit onderzoek verkeerde conclusies trekt of dat met de resultaten geen rekening kon worden gehouden; dat de opmerking van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bijgevolg niet buiten alle redelijkheid werd genomen en de wettigheid van de bestreden beslissing er niet door in het gedrang komt;

3.2.3. Overwegende dat verzoeker de eerste verwerende partij verwijt dat zij niet met alle elementen van het dossier heeft rekening gehouden, alleen met de nadelige elementen; dat in casu verzoeker stelt dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geen rekening heeft gehouden met de werkelijkheid ter plaatse; dat volgens verzoeker de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen erkent dat rust en orde in K. nog niet gegarandeerd worden, met als gevolg dat de veiligheid van de K. burgers helemaal niet zeker is; dat verzoeker erop wijst dat uit verschillende bronnen blijkt dat de situatie ter plaatse verre van stabiel is; dat verzoeker zich in het middel beperkt tot algemene affirmaties zonder met concrete elementen aan te tonen dat de bestreden beslissing steunt op onredelijke overwegingen; dat verzoeker verwijst naar een algemene toestand zonder deze te betrekken op zijn persoonlijke situatie; dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bestreden beslissing heeft genomen zonder rekening te houden met alle relevante gegevens van het dossier; dat, mede in het licht van wat reeds werd uiteengezet, dient vastgesteld te worden dat de bestreden beslissing steunt op relevante motieven die steun vinden in het administratief dossier; dat het middel in zijn geheel niet gegrond is;

4. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat de vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op zeventuizend frank, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negen oktober tweeduizendeen, door :

de HH.	A. BEIRLAEN,	kamervoorzitter,
	K. VANHOUTTE,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VANHOUTTE.

A. BEIRLAEN.